

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 6 maja 2024 r.

DIH-3.707.37.2024.MB „informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

DECYZJA DIH-3.62.2024

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji PO.373.C.269.2023.MM Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 10 stycznia br. (nr akt: PU.8361.295.2023), na mocy której wymierzono SPORTSDIRECT.COM POLAND Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (dalej jako: „przedsiębiorca”, „strona”) karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

- 1) **uchyla zaskarżoną decyzję w całości,**
- 2) **orzeka co do istoty sprawy w ten sposób,** że wymierza SPORTSDIRECT.COM POLAND Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

UZASADNIENIE

W dniach 20 - 28 lipca 2023 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej: „Mazowiecki WIH” lub „organ pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia 467/2023 z 20 lipca 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie należącym do przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r., poz. 236) - dalej jako „Prawo przedsiębiorców”, 4 lipca 2023 r. skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (PU.8361.295.2023), ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) - dalej jako „ustawa o cenach”. Pismo odebrano 7 lipca 2023 r.

W toku kontroli inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIH sprawdzili uwidocznienie cen przy 10 produktach oferowanych do sprzedaży w obniżonych cenach. Produkty te umieszczono na standach oznaczonych „Wyprzedaż” oraz informacją dla klienta objaśniającą co oznaczają ceny umieszczone na metkach. Stwierdzono, że 6 produktów na

dołączonej etykietce oznaczono jedną wartością cenową (bez żadnego opisu), 3 produkty oznaczono dwoma wartościami cenowymi, w tym jedną przekreśloną (bez opisów słownych) oraz jeden produkt oferowany w promocji kup dwa za niższą cenę oznaczony został dwoma wartościami cenowymi, w tym jedną z oznaczeniem „2=”.

Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 28 lipca 2023 r. (nr akt kontroli: PU.8361.295.2023), podpisanym przez stronę bez uwag.

Na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 poz. 572) - dalej jako: „kpa”, Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z 9 listopada 2023 r., poinformował przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach z tytułu niewykonania obowiązku o którym mowa w art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Jednocześnie poinformowano na podstawie art. 10 § 1 kpa, że stronie postępowania administracyjnego, przed wydaniem decyzji przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

Dodatkowo Mazowiecki WIIH zobowiązał stronę do przekazania informacji o uzyskanych przez przedsiębiorcę korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem obowiązków, o których mowa powyżej oraz wielkości obrotów i przychodu uzyskanych za cały 2022 r. Pismem z 24 listopada 2023 r. przedsiębiorca przekazał ww. informacje oraz zaznaczył, że dokonał przeglądu oznakowania oferowanych produktów i wprowadził pewne ulepszenia, tj. w szczególności nie stosuje w swoich sklepach cen przekreślonych.

10 stycznia br. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach oraz art. 104 § 1 kpa wydał decyzję PO.373.C.269.2023.MM (nr akt: PU.8361.295.2023), na mocy której wymierzono przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

4 marca 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji, w którym strona zarzuciła naruszenie art. 4 ust. 2 ustawy o cenach, art. 189f § 2 oraz art. 189f § 3 kpa i wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz wydanie postanowienia o wyznaczeniu stronie terminu do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie rzekomego naruszenia i po ich przedstawieniu - decyzji o odstąpieniu od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu, względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji.

Pismem z 8 marca br. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji PO.373.C.269.2023.MM Mazowieckiego WIIH z 10 stycznia br. oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. 19 marca br. strona zapoznała się z aktami sprawy.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2024 r. poz. 312) - dalej jako „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Natomiast art. 4 ust. 2 ww. ustawy wskazuje, że w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 4 ust. 1-5 tej ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach, wynosi do 20 000 zł.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji PO.373.C.269.2023.MM Mazowieckiego WIIH z 10 stycznia br. (nr akt: PU.8361.295.2023), na mocy której wymierzono przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził dokładną analizę ustaleń kontroli oraz treści zaskarżonej decyzji, jak również uwzględnił zarzuty strony zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o cenach, co spowodowało konieczność nałożenia przez Mazowieckiego WIIH kary pieniężnej. Ustalenia kontroli daty podstawę do wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Jednakże Mazowiecki WIIH wydając 21 grudnia 2023 r. decyzję nr DS.KHU.D.51.2023.AS wskazał naruszenie art. 4 ust. 2 ww. ustawy. Organ drugiej instancji w wyniku analizy zgromadzonego materiału w sprawie zauważa, że jeden z zakwestionowanych produktów był oferowany w promocji kup dwa za niższą cenę, a informację dotyczącą cen umieszczono na przyklejonych do niego dwóch metkach, na których wskazano dwie wartości liczbowe, przy czym poniżej jednej z nich umieszczono symbol „2=”. Taki sposób uwidocznienia cen produktów jest niejednoznaczny i budzący wątpliwości - co narusza art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, ponieważ konsument nie ma jasnej i zrozumiałej informacji jaką cenę powinien zapłacić za produkt. Brak jest wyraźnego wskazania, która cena obowiązuje w przypadku zakupu jednej sztuki a jak w przypadku decyzji o nabyciu dwóch sztuk produktu. Umieszczenie poniżej jednej z cen symbolu „2=” jest nieczytelne dla konsumentów. Ponadto w tym przypadku przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznienia obok informacji o obniżonej cenie, informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, gdyż obowiązek ten powstaje w każdym przypadku, gdy obniżka zostanie zakomunikowana. Jako informacja o obniżce powinny być traktowane takie sposoby

prezentacji oferty, które sugerują możliwość zakupu po cenie niższej niż wcześniej. W przedmiotowej sprawie przedsiębiorca oferuje produkty w promocji kup dwa za niższą cenę, tym samym podaje informację o obniżeniu ceny konkretnego produktu, więc niewskazanie najniższej ceny tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki narusza art. 4 ust. 2 ustawy o cenach.

Tym samym stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości powodowały naruszenie art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o cenach. Zaznaczyć przy tym należy, że artykuł określający wysokość sankcji z tytułu przedmiotowego naruszenia, tj. art. 6 ust. 1 wskazuje, że jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Należy podkreślić, że zmiana kwalifikacji czynu przez Prezesa UOKiK nie ma wpływu na wysokość wymierzonej kary administracyjnej.

W ocenie Prezesa UOKiK zgromadzony w sprawie materiał jest rzetelny i spójny. Stwierdzony w toku kontroli stan faktyczny został opisany w protokole kontroli oraz jego załącznikach. Co więcej, zarówno stan faktyczny, jak i stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o cenach, a co za tym idzie zasadność nałożenia kary pieniężnej, nie budzi wątpliwości organu drugiej instancji. Sam przedsiębiorca nie neguje stwierdzonego stanu faktycznego, a głównie wskazuje na błędnie, w jego opinii, wskazaną wagę naruszenia.

Podsumowując organ drugiej instancji wskazuje, że w niniejszej sprawie, stwierdzone nieprawidłowości naruszały postanowienia art. 4 ust. 1 i art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. Prezes UOKiK wydał decyzję uchylającą skarżoną decyzję oraz orzekł w sprawie co do istoty w ten sposób, że nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy o cenach.

Organ drugiej instancji orzekając jak powyżej, tak jak organ pierwszej instancji, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił kryteria wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o cenach przez przedsiębiorcę oraz uzyskane przez niego korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L z 2017 r. Nr 345, str. 1, ze zm.).

Oceniając stopień naruszenia obowiązków Prezes UOKiK uznał go jako wysoki. Informacja o cenie oraz najniższej cenie produktu, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki są jednymi z ważniejszych czynników mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie produktu przez konsumenta w sytuacji, gdy przedsiębiorca komunikuje obniżkę ceny. Powinny być one prawidłowo uwidocznione w miejscu sprzedaży, tak aby umożliwić konsumentom dokonanie oceny czy prezentowana obniżka jest w istocie opłacalna

i tym samym dokonanie świadomego i korzystnego pod względem ekonomicznym wyboru. Zarówno organ pierwszej, jak i drugiej instancji, uznał, że waga i skala naruszonych obowiązków była istotna. Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za nieprawidłowe uwidocznienie cen 10 produktów (na 10 partii objętych kontrolą, co stanowi 100 %) tj. za brak uwidaczniania dla tych produktów w miejscu sprzedaży detalicznej w przypadku informowania o obniżce ceny towaru, obok informacji o obniżeniu ceny, również pełnej informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a dla jednego produktu za uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, co narusza przepisy art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o cenach. Przepisy te zostały ustanowione w celu przekazywania konsumentom pełnych i niebudzących wątpliwości informacji o obniżce cen towarów i usług. Uwidocznienie na etykietach dołączonych do produktów dwóch cen bez podania objaśnienia co dana cena oznacza, w szczególności w odniesieniu do ceny, którą konsument ma zapłacić oraz najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w sposób istotny narusza interesy konsumentów. Uniemożliwia to konsumentom samodzielne, bez podejmowania dodatkowych działań, poznanie informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Naruszenie obowiązków uwidaczniania informacji cenowych stwierdzono 20 lipca 2023 r.

Prezes UOKiK wziął pod uwagę, że jest to pierwszy przypadek naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów dotyczących uwidaczniania cen. Strona zgodnie z wpisem do Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzi działalność od 27 lutego 2013 r. Przedsiębiorca poinformował, że nie uzyskał żadnych korzyści majątkowych ani strat w związku z naruszeniem obowiązków dotyczących informowania o cenach. Wymierzając karę pieniężną uwzględniono również przekazane przez stronę informację dotyczące wielkości obrotu i przychodu za 2022 r. Przesłanka dotycząca sankcji nałożonych na spółkę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie kara w wysokości 1 000 zł jest właściwa do spełnienia celów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta (Dz. Urz. UE. L Nr 328, str. 7), dalej jako: „dyrektywa Omnibus” i proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy wynosi do 20 000 zł.

W odwołaniu przedsiębiorca zarzucił naruszenie:

- prawa materialnego w postaci art. 4 ust. 2 ustawy o cenach poprzez przyjęcie, iż rzekome naruszenie w stosunku do wszystkich 10 dziesięciu zakwestionowanych produktów miało taką samą wagę, mimo iż uwidoczniono na nich ceny w różny sposób, na niektórych etykietach była jedna cena, na innych - dwie ceny aktualna i przed obniżką, co było jednoznaczne i umożliwiało porównanie cen,

- art. 189f § 2 kpa poprzez niezastosowanie i niewyznaczenie stronie terminu do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie rzekomego naruszenia w sytuacji, gdy pozwoliłoby to na osiągnięcie celów nałożenia kary pieniężnej - prawidłowego i zgodnego z prawem informowania konsumentów o cenach w przyszłości,
- art. 189f § 3 w związku z § 2 kpa poprzez niezastosowanie i nieodstąpienie w drodze decyzji od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i niepoprzeszanie na pouczeniu, po usunięciu rzekomego naruszenia przez stronę.

Odnosząc się do powyższych zarzutów Prezes UOKiK informuje, że w jego ocenie stwierdzony stan faktyczny polegający w przypadku:

- 6 produktów oferowanych do sprzedaży w obniżonych cenach na niewidocznieniu najniższej ceny jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,
- 3 produktów na podaniu dwóch cen, w tym jednej przekreślonej, bez jednoczesnego wskazania, która cena jest najniższą ceną jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki
- jednego produktu oferowanego do sprzedaży w promocji kup dwa za niższą cenę na uwidocznieniu dwóch cen bez wyraźnego wskazania, która cena obowiązuje w przypadku zakupu jednej sztuki a jaka w przypadku dwóch sztuk oraz niepodaniu informacji o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki,

stanowi naruszenie przepisów ustawy o cenach.

Prezes UOKiK stoi na stanowisku, iż w przypadku, gdy strona informowała o obniżce cen sprzedawanych towarów powinna podać informację o obniżonej cenie oraz uwidocznić również informację o najniższej cenie tego towaru, która składa się z dwóch elementów: cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (wartości wyrażonej w zł) wraz z wyjaśnieniem co ta cena oznacza, czyli że jest to cena obowiązująca w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Przekreślenie jednej z cen, jak to miało miejsce w przypadku 3 produktów, sugeruje konsumentowi, która z cen jest ceną obowiązującą lecz nie wskazuje, że cena przekreślona jest na najniższą ceną tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Przy pozostałych 7 produktach oferowanych w obniżonych cenach również nie budzi wątpliwości fakt, że przedsiębiorca nie uwidoczniał wbrew obowiązkowi określonymu w ustawie o cenach informacji o najniższej cenie, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Przepisy ustawy o cenach są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów. Nieznajomość przepisów lub ich niewłaściwa interpretacja nie zwalnia z obowiązku prawidłowego uwidoczniania cen oraz informacji o obniżonej cenie. Ponadto należy zauważyć, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Nowelizacja ustawy o cenach w związku z implementacją dyrektywy Omnibus, wprowadzająca obowiązek podawania informacji o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki obowiązuje od 1 stycznia 2023 r. co jest wystarczające na zapoznanie się z obowiązującymi przepisami i należyte ich przestrzeganie. Strona, w przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru, była zobowiązana do przekazania konsumentom informacji o obniżonej cenie oraz informacji o cenie, która obowiązywała w

okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości i w przypadku 10 partii produktów obowiązkom tym uchybiła. A w przypadku jednej partii produktów oferowanych w promocji kup dwa za mniej naruszyła dodatkowo art. 4 ust. 1 ustawy o cenach poprzez uwidocznienie dwóch cen bez wyraźnego wskazania, która cena obowiązuje w przypadku zakupu jednej sztuki a jaka w przypadku dwóch sztuk, a tym samym uwidoczniona cena nie była jednoznaczna i budziła wątpliwości.

Podkreślenia wymaga również fakt, że kontrole w zakresie uwidoczniania cen prowadzone są po zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli. Strona została poinformowana o zamiarze przeprowadzenia kontroli pismem z 4 lipca 2023 r., które odebrała 7 lipca 2023 r. Kontrolę zaś wszczęto 20 lipca 2023 r., a więc miała wystarczająco dużo czasu aby przygotować się do kontroli.

Prezes UOKiK podkreśla, że zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy o cenach w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidocznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki. Wprowadzenie powyższego przepisu nastąpiło ustawą o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw z dnia 1 grudnia 2022 r. (Dz. U. z 2022 r. poz. 2581), która to zmiana była podyktowana koniecznością ochrony konsumenta przed tzw. „rzekomymi obniżkami”. Jak bowiem wynika z Wytycznych dotyczących wykładni i stosowania art. 6a dyrektywy 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. UE C z 2021 r. Nr 526 str. 130) „Celem tego co najmniej 30-dniowego okresu odniesienia jest uniemożliwienie podmiotom gospodarczym zonglowania cenami i przedstawiania fałszywych obniżek cen, np. podnoszenia ceny na krótki okres, aby następnie ją obniżyć i przedstawić jako (znacząca) obniżkę ceny, co wprowadza konsumentów w błąd. Wspomniany 30-dniowy okres na ustalenie „wcześniejszej” ceny odniesienia jest zatem gwarancją, iż cena odniesienia jest prawdziwa, a nie stanowi jedynie narzędzia marketingowego, które ma wywołać wrażenie atrakcyjności obniżki.”

W odwołaniu strona podniosła, że stwierdzone w toku kontroli naruszenie ustawy o cenach w stosunku do wszystkich 10 zakwestionowanych produktów miało różnorodną wagę, ponieważ uwidoczniono na nich ceny w różny sposób. Prezes UOKiK informuje, że w toku kontroli zakwestionowano 10 produktów, dla których w miejscu sprzedaży detalicznej stwierdzono brak uwidocznienia informacji o najniższej cenie towarów, która obowiązywała w okresie 30 dni poprzedzających obniżkę, co narusza art. 4 ust. 2 ustawy o cenach. A jak wskazano wcześniej dla jednej partii produktu stwierdzono dodatkowo naruszenie art. 4 ust. 1 ww. ustawy z uwagi na niejednoznaczne i budzące wątpliwości uwidocznienie cen. Stwierdzona nieprawidłowość odnosiła się do braku uwidocznienia informacji o najniższej cenie towarów, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki i dotyczyła wszystkich kontrolowanych towarów (10 kwestionowanych towarów na 10 sprawdzanych w toku kontroli). Kwestia uwidocznienia ceny przekreślonej nie ma w tym przypadku znaczenia, bowiem konsument w obu przypadkach pozbawiony został informacji, której dotyczyło postępowanie. Nie uzyskał on wymaganej przepisami informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a kwestia uwidocznienia wyłącznie ceny czy też ceny i ceny przekreślonej nie zmienia faktu braku tej informacji.

Przy przekreślonej cenie nie znajdował się bowiem jakkolwiek zapis wskazujący na jej charakter. Tym samym organ drugiej instancji uważa zarzut naruszenia art. 4 ust. 2 ustawy

o cenach poprzez przyjęcie, iż rzekome naruszenie w stosunku do wszystkich 10 dziesięciu zakwestionowanych produktów miało taką samą wagę, za bezzasadny.

W ocenie organu drugiej instancji sposoby prezentacji cen produktów oferowanych do sprzedaży w obniżonych cenach przez stronę nie spełniał wymogów ustawy o cenach, a strona nie sprostала nałożonym na nią obowiązkom.

Konsument powinien otrzymać pełną, jednoznaczną i niebudzącą wątpliwości informację cenową. Jeszcze raz należy podkreślić, że Prezes UOKiK stoi na stanowisku, iż w przypadku gdy strona informuje o obniżce cen produktów powinna podać informację o obniżonej cenie oraz uwidocznic również informację o najniższej cenie tego towaru, która składa się z dwóch elementów: cenie, jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki (wartości wyrażonej w zł) wraz z wyjaśnieniem co ta cena oznacza, czyli opisem, że jest to cena jaka obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, niezależnie czy cena ta jest przekreślona czy nie.

Organ drugiej instancji zwraca uwagę, że to na przedsiębiorcy prowadzącym działalność handlową spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by konsument bez podejmowania żadnych dodatkowych działań, za każdym razem, wraz z produktem otrzymywał wyczerpującą i konkretną informację o jego cenie (w tym przypadku cenie obniżonej oraz najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości, tak aby mógł dokonać świadomego wyboru. Zaakcentować należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Informacja dotycząca ceny określonego towaru jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Wymagania zawarte w art. 4 ww. ustawy dotyczą wszelkich towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej.

Okoliczność naruszenia prawa jest w przedmiotowej sprawie bezsporna. Podawanie dwóch cen bez wskazania co oznaczają lub niewidocznianie najniższej ceny obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pozbawił konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o cenie oferowanych towarów, które im niewątpliwie przysługiwały. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównywanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Zaznaczyć należy przy tym, że cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towarów. Uwidocznienie w miejscu prowadzonej sprzedaży dokładnych informacji cenowych oferowanych do sprzedaży towarów pomaga konsumentowi dokonać właściwego wyboru z uwzględnieniem jego sytuacji ekonomicznej. Brak podania wyczerpującej informacji cenowej ogranicza konsumentom możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów. Poddane kontroli produkty powinny być oznakowane zgodnie z przepisami ustawy o cenach.

Ponadto Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji, po przeanalizowaniu sprawy nie widzi podstaw zastosowania art. 189f kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i porzestania na pouczeniu.

Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Nawet jeżeli uznać oświadczenie strony (pismo z 24 listopada 2023 r.), że dokonała przeglądu swojego oznakowania i wprowadziła pewne ulepszenia i obecną praktyką przedsiębiorcy jest niestosowanie cen przekreślonych, za wyeliminowanie nieprawidłowości jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, że przedsiębiorca naruszył swoje obowiązki dotyczące uwidaczniania cen przy 10 produktach na 10 skontrolowanych, co stanowi 100 % wszystkich skontrolowanych. Stąd też wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą. Dodatkowo Prezes UOKiK wyjaśnia, że podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązujących przepisów prawa i jego respektowania. To na przedsiębiorcy spoczywa m. in. obowiązek dopilnowania, by przy oferowaniu do sprzedaży produktów lub usług konsument za każdym razem otrzymywał wyczerpującą, konkretną, rzetelną informację cenową. Podkreślić należy, iż okoliczność ta całkowicie zależy od przedsiębiorcy. Nadrzędnym celem ustawy o cenach, co wskazano wcześniej, jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Jak już wskazano wcześniej wprowadzenie przepisów dotyczących obniżek cenowych produktów miały na celu eliminację fałszywych obniżek i zagwarantowanie konsumentom łatwej oceny rzeczywistej wielkości rabatu i szybszych wyborów rynkowych na podstawie przejrzystych informacji dotyczących cen, a także stworzenie identycznych warunków dla podmiotów prowadzących działalność gospodarczą. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Przyjmując za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia należy wskazać, że przesłanki te muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Mazowiecki WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Mazowieckiego WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes UOKiK stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 kpa, tj. zastosowanie art.

189f § 2 kpa nie spełni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem dla 100% skontrolowanych produktów o obniżonej cenie nie uwidoczniała informacji o najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki a dla jedno produktu uwidoczniała ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z 25 lipca 2019 r. sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ informacja o najniższej cenie obowiązującej w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki oraz jednoznaczna i niebudząca wątpliwości cena musi być uwidoczniona przez przedsiębiorcę w momencie oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa.

Podsumowując Prezes UOKiK podkreśla, że niezrealizowanie obowiązków wskazanych w ustawie o cenach zgodnie z jej art. 6 ust. 1, powoduje nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie ustawy o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Samo zatem stwierdzenie - udowodnienie braku informacji w zakresie cen, jak też sprzecznego z ustawą sposobu ich uwidocznienia tak, jak miało to miejsce w przedmiotowej sprawie - jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Powyższa ustawa nie przewiduje przy tym możliwości badania przez organy Inspekcji istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku

kontroli, że podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Kara pieniężna powinna także odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. U. L z 1998 r. Nr 80) nakazuje, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012 r., II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami cenowymi, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa.

Art. 6 ustawy o cenach statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań określonych w art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości oraz okoliczności podniesione przez przedsiębiorcę, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu, miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. Była ona obowiązana zorganizować swoją działalność w taki sposób, aby nie dopuścić do naruszenia prawa.

Nałożona kara pieniężna w wysokości 1 000 zł, nie została wymierzona w maksymalnej wysokości, lecz w kwocie stanowiącej 5% maksymalnej kwoty, tj. 20 000 zł przewidzianej ustawowo. Wymierzona kara spełni jednak w sposób właściwy funkcje dyscyplinujące i represyjne, a także prewencyjne tak aby nie dochodziło do naruszania prawa w przyszłości i jest adekwatnym środkiem reakcji administracyjno-prawnej na ujawnione naruszenie prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę wniosek strony o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz wydanie postanowienia o wyznaczeniu stronie terminu do przedstawienia dowodów potwierdzających usunięcie rzekomego naruszenia i po ich przedstawieniu - decyzji o odstąpieniu od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu, względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji, jest niezasadny.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji. Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć
Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/